

PUSZECZKA (1) *sb f*

e oraz a jasne.

sg N puszcza. ◇ [A puszcza.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „puszka” ‘naczynie z pokrywką’: Pyxidicula, Pufzczaká/ słoyeczek. Mącz 334c.

a. [Od znac. ‘naczynie liturgiczne do przechowywania Najświętszego Sakramentu’: Item urobił puszcza srebrną białą z wieczkiem do Sacramentu *InwKatWaw* 40.]

KW